

ת"ד 1000/04/17 - מדינת ישראל נגד מרים נסים

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

13 יוני 2017

ת"ד 1000-04-17 מדינת ישראל נ' נסים

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרים נסים

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת הורשעה עפ"י הודאתה בביצוע העבירות הבאות:

אי ציות לתמרור 301 בצומת בהתאם לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "התקנות").
נהיגה בקלות ראש בהתאם לסעיף 62 (2) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961. התנהגות הגורמת נזק עבירה לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות.

עפ"י העובדות ביום 1.9.16 סמוך לשעה 15:00 נהגה הנאשמת ברחוב אליהו סלמן בירושלים מכיוון רחוב ניסים בכר והתקרבה אל הצומת עם רחוב נהר פרת. בכיוון נסיעתה היה מוצב בימין הדרך תמרור המורה על מתן זכות קדימה בדרך החוצה. באותו עת נהג מר אברהם אסייג ברכבו ברחוב נהר פרת והתקרב אל הצומת.

הנאשמת לא נתנה תשומת לב מספקת לדרך, נכנסה לצומת, לא צייתה להוראת התמרור בכך שלא נתנה זכות קדימה לרכב המעורב שהגיע מהדרך החוצה, וגרמה לתאונה בכך שפגעה עם רכבה ברכב המעורב. כתוצאה מכך נחבלה הנאשמת וכלי הרכב ניזוקו.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה, ציינה כי לנאשמת וותק נהיגה רב כמי שנוהגת משנת 1991 ואין בעברה כל רישום. עוד ציינה כי מדובר בעבירה מינורית עם תוצאות מינוריות. על כן ביקשה להסתפק בעונש המינימום המוטל בגין הרשעה בעבירה שעניינה **"נהיגה בקלות ראש"** זאת לצד רכיבי ענישה של פסילה על תנאי וקנס.

הנאשמת ציינה, כי היא אם לשלושה ילדים. עובדת בעיריית ירושלים משך 33 שנים, כמנהלת **"יחידת הכוונת תנועה"** בשיתוף עם משטרת ישראל. עוד ציינה, כי היא נוהגת 35 שנים מבלי שביצעה כל עבירה. הנאשמת הדגישה את חשיבות

רישיון הנהיגה בהיותה עובדת לצד פקחים הנמצאים בשטח משך היום, על כן ביקשה להקל עמה . כן ביקשה להתחשב ברכיב הקנס.

דין והכרעה:

כאמור המדובר בביצוע עבירות שגרמו לתאונת דרכים, שתוצאותיה אינן קשות. בנסיבות אלו, נסיבותיה האישיות ובעיקר גילוה התעברותי הנקי ביקשה התביעה להסתפק בפסילת המינימום המוטלת בגין הרשעה בעבירה שעניינה "קלות ראש" לצד יתר רכיבי הענישה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבור הייתי, כי בנסיבות המיוחדות של תיק זה ניתן להסתפק ברכיבי ענישה שאינם כוללים פסילה בפועל.

המדובר בנאשמת ילידת 1961 אם לשלושה ילדים הנוהגת מאז שנת 1991 וזו כאמור הפעם הראשונה בה עוברת היא עבירת תעבורה מכל סוג שהוא. גילוה הנקי וכן ותק הנהיגה מעידים עליה, כמי שאירוע זה ותוצאותיו זרים לה. יתר על כן, הנאשמת נטלה אחריות על האירוע בפתח הדיון.

לכך יש להוסיף את תחום עיסוקה כמי שמנהלת את יחידת הכוונת התנועה בעיריית ירושלים. חשיבות הציות ושמירה על חוקי הדרך מוכרים וידועים לה היטב. כאמור, גילוה התעברותי הנקי מעיד על כך.

בנסיבות מיוחדות אלו, החלטתי להימנע מהטלת פסילה בפועל.

לאור כל האמור אני מטיל את העונשים הבאים:

1. אני פוסל את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא תורשע בעבירות של אי ציות לתמרור 301 בצומת בהתאם לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961, או בעבירה של נהיגה בקלות ראש בהתאם לסעיף 62 (2) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.

2. אני דן את הנאשמת לתשלום קנס בסכום של 2000 ₪. הקנס ישולם החל מיום 1.9.17 בחמישה תשלומים שווים ורצופים.

הודע לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

מזכירות להודיע לצדדים.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ז, 13 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

